

چشمه های معدنی...

آب معدنی، eau minérale، mineral water، الماء المعدنی... آب چشمه ای که بطور طبیعی آمیخته به برخی نمک هاما نند ترکیبات گوگرد، جیوه، ید، آهن و... باشد، و در درمان بعضی بیماریها در آن استحمام کنند... (۱)

در کشورهای مختلف برای آب معدنی تعریف های مختلفی وجود دارد. ولی این تعریف ها تا اندازه ای بهم نزدیک هستند. در کشور فرانسه آب و گازهای معدنی را آب و گازهای می نامند که از لایه های زیرزمینی زمین بیرون می آیند و دارای ویژگی های درمانی شناخته شده ای توسط مجمع علمی و پزشکی فرانسه و اجازه رسمی دولتی برای بهره برداری باشند.

در ایران نیز بر طبق تعریف مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی وزارت صنایع، آب معدنی طبیعی به آبی گفته می شود که دارای املاح معدنی، عناصر جزئی و یا دیگر ترکیبات باشد و مستقیماً از چشمه و یا نقاط حفر شده از طبقات زیرزمینی بدست آمده و دارای خواص بهداشتی و درمانی باشد و سرانجام مورد بررسی و تأیید متخصصان ذیصلاح قرار گرفته باشد. (۲)

در حقیقت تمام آب های طبیعی در بردارنده مواد معدنی و گاز به شکل حل شده هستند. آب

های معدنی را از جهت دمای شان به چهار گروه تقسیم می کنند: سرد (کمتر از ۲۱۰ درجه سانتیگراد)، ولرم (۲۱ تا ۳۰۰ درجه سانتیگراد)، گرم (۳۱ تا ۴۰۰ درجه سانتیگراد)، و بسیار گرم (بیشتر از ۴۰۰ درجه سانتیگراد). (۳)

ترکیب شیمیائی چشمه های آبگرم مختلف و گوناگون است. بابررسی ترکیب مواد گداخته یا آذرین (Magma) که احتمال وارد شدن اجزاء آنها به آب های معدنی بسیار است، و نیز از راه تست های آزمایشگاهی معلوم شده است که بیشتر مواد حل شده در آب های معدنی از سنگ های زیرین پوسته زمین به آنها راه یافته است، از اینرو ترکیب آب های معدنی چشمه های آبگرم به شدت وابسته به ترکیب سنگ هائی است که آب های مزبور از میان شان می گذرند. بیشترین سنگ ها از گونه آتشفشانی هستند. ریولیت (rhyolite، گونه پُرسیلیس آتشفشانی)، تقریباً در همه مناطق اصلی آب های گرم زیرزمینی جهان یافت می شود، از جمله در یلواستون آمریکا... ریولیت منشاء سیلیسی است که هم ذخائر معدنی و هم ذخیره شده در سطح زمین را تشکیل می دهد. (۴)

نمونه ای از ذخائر ریولیت در سطح زمین

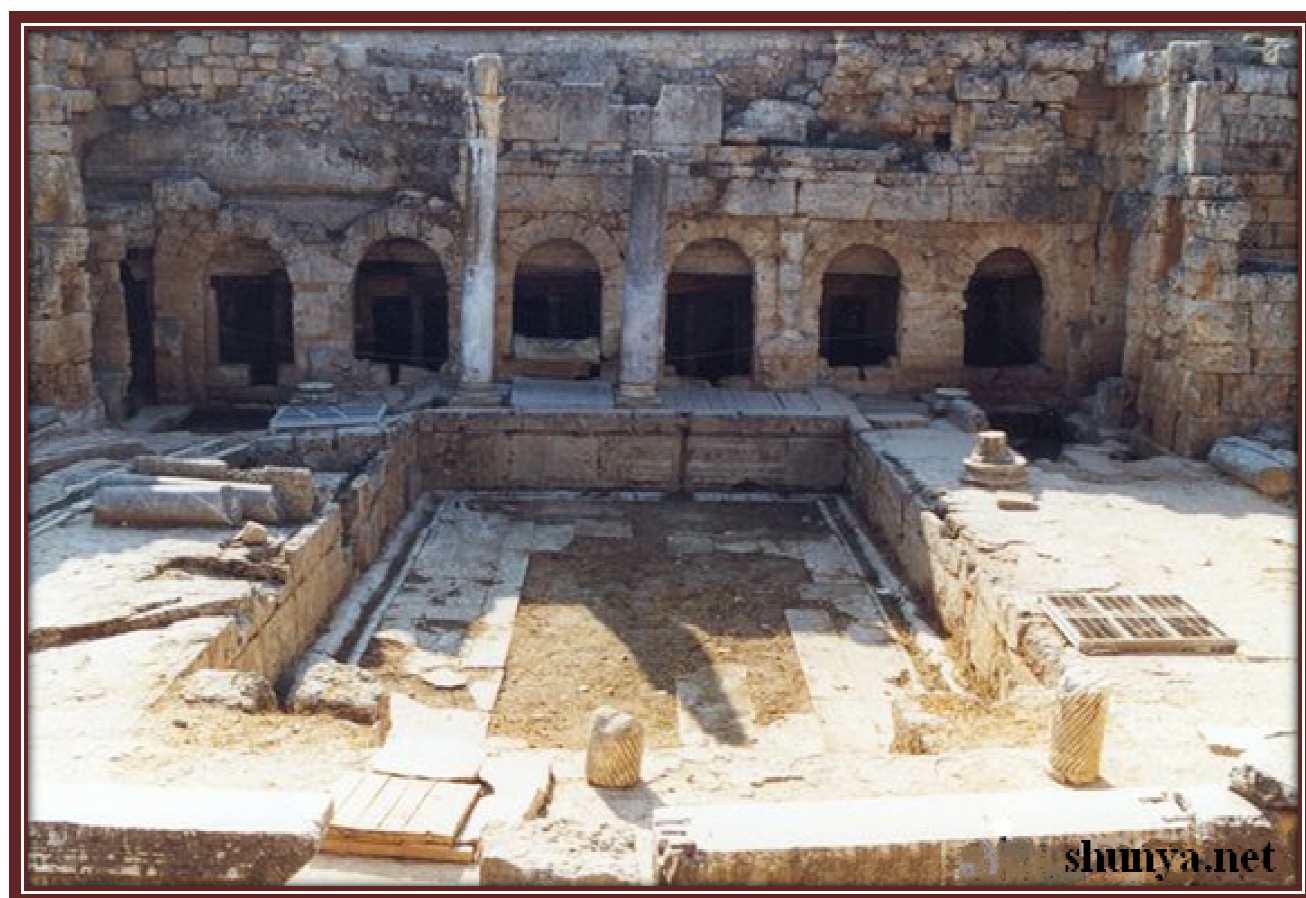

ماگمای محبوس در زیر آتش فشان خاموش می تواند آب های سطحی را گرم کرده و چشمه های آبگرم پدید آورد

بیشتر چشمه های آبگرم دارای مقادیر زیادی کلرید سدیم یا بی کربنات سدیم یا هیدروآنها با هم هستند که چشمه های سودا نامیده می شوند. ترکیبات دیگری مانند سولفات کلسیم حاصل از گچ با درصد بالا نیز در آب چشمه های معدنی یافت می شود. معمولاً دی اکسید کربن یا گاز کربنیک، به صورت حل شده در آب چشمه های معدنی وجود دارد یا از آن متصاعدمی شود. (۵)

وجود گاز کربنیک در آب معدنی مانع از رشد میکروارگانیسم‌هایی شود و از این جهت سلامت این گونه آب تضمین شده است. (۶)

یونانی‌های باستان منشأ چشمه‌ها را به خدایان و مقدسات خود نسبت می‌دادند و اغلب در کنار چشمه‌های آبگرم معدنی، معبد و پرستش‌گاه و نیز مهمانسرا بنا می‌کردند. در واقع چنین تأسیساتی برای ارائه خدمات پزشکی و درمانی ایجاد می‌شده است. از سده سوم میلادی شهرهایی در یونان بوجود آمده بود که به آنها شهر آب می‌گفتند و گروه گروه بیماران برای درمان و نیز دیگران برای تفریح و استراحت به آنجا می‌رفتند. ماهیت مقدس داشتن اینگونه چشمه‌ها از آنجاست که مراجعه‌کنندگان به درون آنها سکه‌هایی بعنوان نذر می‌انداختند. (۳)

آثار تأسیسات یک حمام چشمه آبگرم بجای مانده از عصر باستان در یونان

توجه به آب به عنوان عامل درمان بخش قدمت طولانی دارد. ایرانیان همانگونه که به آتش احترام می گذاشتند، به آب نیز علاقه فراوانی داشتند، زیرا سبب پاکیزگی می شد. گذشته از این، آب درمانی یکی از راه های جالب در درمان اغلب بیماری های گوارشی است و این نوع درمان در میان ایرانیان رواج داشت. گفته اند که پادشاهان هخامنشی همیشه آبی را که از شوش سرچشمه می یافت، می نوشیدند و حتی در مواقع سفر نیز از آن با خود می بردند. از این جهت است که به نقل از اوستا آب به عنوان عنصر هدیه کننده باروری و حاصلخیزی، یکی از چارچوب های اعتقادی بشمار می رفته که با آن استعداد باروری و شیردهی زنان شکوفا می شود. (۷)

بیشتر حکیمان، پزشکان و دانشمندان در سرزمین های اسلامی، کم و بیش به اهمیت و ارزش آب و آب های معدنی آگاه بوده و در موردشان سفارش ها کرده و ویژگی ها بر شمرده اند.

ابن سینا در قانون در بخش های مختلف و به مناسبت های مختلف به انواع آب های معدنی اشاره دارد؛ آنجا که از استحمام با آب های معدنی سخن می گوید چنین است: آب های مس دار، آهن دار و شور نیز برای از بین بردن بیماری ها و حالت های زیر سودمندی باشد:

بیماری های سرما و رطوبت، درد مفاصل، نقرس، سست اندامی، ربو (آسم)، بیماری های کلیه، تقویت پیوستگی شکستگی ها، دمل ها، قرحه ها را به شفا یابی نزدیک می کنند، آب های مس دار برای دهان و زبان کوچک، آب آهن دار برای معده و طحال سودمندند.

آب بورک (به معنی بورا کس) شور در حالت های زیر نافع است:

برای سروسینه ای که جهت پذیرائی از مواد آمادگی دارند، برای معده مرطوب، برای بیماران استسقاء و باد کردگی... آب های شبنمی (نوعی زاج) و زاجی در بر انداختن بیماری های زیر مؤثرند: خونریزی از راه دهان، خون همراه بزاق، خونریزی مقعد، خونریزی بر اثر حیض، واژگون شدن معده، سقط جنین بدون علت، اضطراب ها، عرق کردن زیاد.

آب های کبریتی (گوگردی)، فواید زیر را دارند:

پی هارامی پالایند و تمیزی می کنند، درد کشیدگی و ترنجیدن را آرامش می دهند، جوش و دمل های دیر پا و مزمن را از سطح بدن می زدایند، آثار نامطلوب و لکه های سیاه و سفید را از بین می برند، مواد زائد را که به سوی مفصل ها و طحال و کبد در حال ریزش هستند می گدازند، زهدان را سخت و محکم می نمایند. (۸)

اسماعیل گرگانی (جرجانی به قول عرب ها)، در کتاب یادگار خود مرتبط بادرمان استسقاء می گوید: آب معدنی زاک سود دارد و آب معدنی گوگرد به حب غاریقون استفراغ صواب است. (۹) ابن سینا در قانون و درجائی دیگر، آنجا که از آشامیدن آب معدنی سخن می راند، گفته است: آب بوره ای^۱ شاید برای شش خوب باشد. و آب زاج بلوری در خون بر آوردن مفید است. آب آهنی با سپرز (طحال) و معده سازگار است. و آب مسی تقریباً چنین است. آب زاج بلوری بازدارنده استفراغ است و در این باره اثر خوب دارد. آب های گوگردی در درمان ورم و درد کبد و سپرز اثر دارند. آب های زاج بلوری ضد سقط بچه و ریزش حیض است. آب های گوگردی برای دفع درد زهدان سودمندند. آب های معدنی عموماً مانع ریزش بول و حیض و بچه آوردن هستند. بیشتر آب های معدنی شکم را اسهال می دهند ولی برخی قبضی^۲ آورند. مثلاً آب زاج بلوری بندآورنده شکم است و گاهی قولنج می آورد. آب های آهنی و مسی برای گرده بسیار خوبند و در علاج قولنج مفیدند.

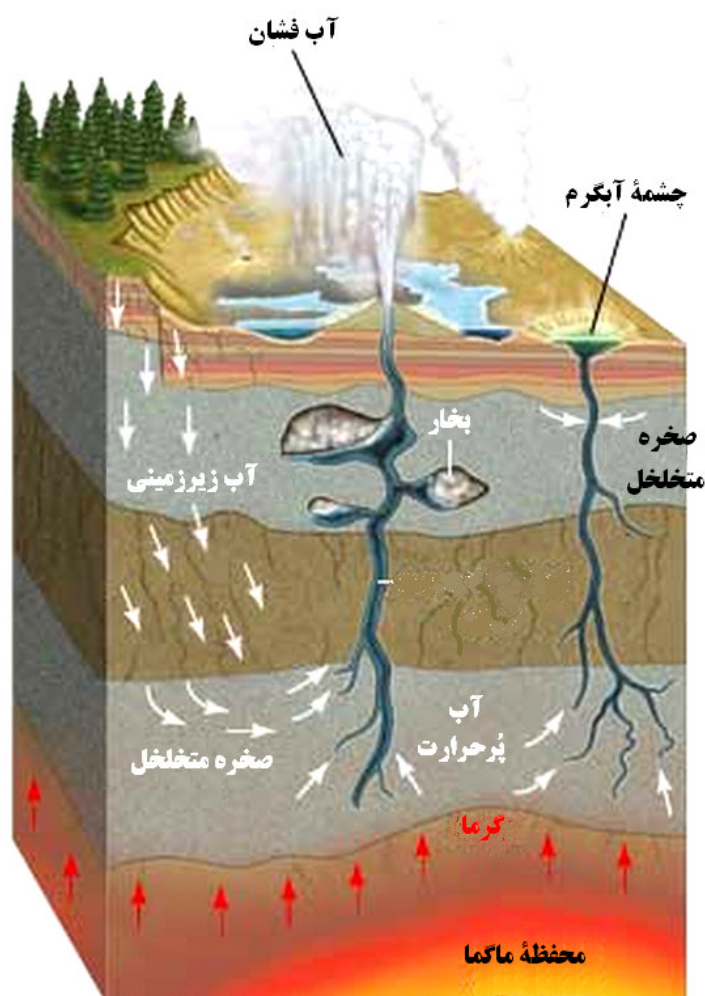
در فصل شانزدهم از کتاب دوم قانون، آنجا که ابن سینا اشاره هائی به آب های معدنی آشامیدنی دارد، می گوید: آب نوشادر در ارچه نوشیده شود و چه در آن بنشیند و چه در آن توقف نمایند، طبیعت را صفا می دهد. آب زاج دار برای زیاد شدن خون حیض و برای کسانی که خونشان با بزاق همراه است و برای سیلان بواسیر فایده دارد. لیکن برای کسانی که بدن شان آماده تبذاری است، نامطلوب و تب انگیز است. آب آهن دار عوارض طحال رامی زداید و غریزه جنسی را تقویت می کند. آب مس دار برای تباه مزاجان خوب است. (۸)

عقیلی خراسانی در مجمع الجوامع یا مخزن الادویه در معرفی آب معدنی یا به عبارتی ماء المعدن آورده است:

آبی که از معدن فلزات بر آید مانند معدن مس و آهن و سرب و قلعی و امثال اینها، طبیعت شان قریب به طبیعت آن فلزات است، افعال و خواص آن آب خواه از معدن آن بر آید و یا آنکه مس تفته را در آن خاموش نمایند جهت فساد مزاج و جوشش دهان و ورم اوریون و درد گوش و تقویت اعضا ضعیفه با گرداندن آب در دهان و استحمام نافع و برای داخل بدن مضرات و آشامیدن آن خطرناک و علاج آن زفت یا قیر است. (۱۰)

منشاء آب های معدنی در ارتباط تنگاتنگ با عوامل آتشفشانی - زمین ساختی است. بدین معنی که آب های معدنی می توانند هم در اثر فعالیت آتشفشانی و هم در اثر عوامل زمین ساختی پدید آید. در منطقه سبلان، بیشتر چشمه ها منشأ آتشفشانی - زمین ساختی دارند. کوه سبلان پس از چندین بار فعالیت آتشفشانی، در حال حاضر در مرحله خاموشی به سر می برد که در آن گداخته بجای مانده در زیر سطح زمین در حال سرد شدن است. از سوی دیگر پدید آمدن آب های معدنی از آخرین مراحل فعالیت آتشفشان هاست. بدین صورت که وقتی گداخته در حال سرد شدن است گازها و بخارهای آب از آن جدا شده و در بین لایه ها جریان می یابند و این گدازه ها گرمای خود را به مخزن آب های گرم می دهند و در نتیجه آب های گرم در سطح زمین به صورت چشمه های آبگرم یا بخارهای طبیعی پدیدار می شوند. از دیگر عوامل پدید آورنده چشمه های معدنی این منطقه عوامل زمین ساختی است که در اثر آنها چشمه ها در امتداد خطوط گسلی و شکستگی های کوچک و بزرگ بوجود آمده اند. بیشترین چشمه ها در بردارنده مقدار زیادی مواد معدنی هستند.

(۱۱)

پدیده تشکیل چشمه های آبگرم

تعریف جدیدی که برای آب معدنی ارائه شده و در فرهنگ ها و دانشنامه های علمی و پزشکی عنوان می شود عبارتست از: آب معدنی آبی است که یا بطور طبیعی یا به شکل مصنوعی و از راه تزریق نمک های معدنی کافی ویژگی های معینی در آن ایجاد می شود. (۱۳)

امروزه آب های معدنی که به صورت بطری در بسیاری از کشورهای جهان از جمله آمریکا و اروپا عرضه می شود، مشمول ضوابط و مقرراتی در خصوص سلامت آن برای مصرف کننده می باشد. (۱۲)

آب های معدنی را بر پایه ویژگی های شیمیائی اصلی شان در چشمه های آب معدنی نیز دسته بندی می کنند:

۱) آب های سولفور ه یا گوگردی که در آنها گوگرد به صورت سولفید قلیائی یا ایدروژن سولفور ه که عنصر فعال در داروهای سولفور ه هستند، وجود دارد. خود اینگونه چشمه ها به انواع سولفور ه سدیک، سولفور ه کلسیک، یا سولفور ه کلرور ه، تقسیم می شوند.

۲) آب های معدنی کلرور ه سدیک که بر اساس غلظت کلرور سدیم در آنها به سه نوع قوی، نیمه قوی، ضعیف تقسیم می شوند. کلرور هادر برخی از آب های کلرور ه با سولفور ها، بی کربنات ها و سولفات ها همراه هستند.

۳) آب های بی کربنات ه که سدیک یا کلسیک، سرد و یا گرم هستند.

۴) آب های سولفات ه که سدیک یا منیزیمی و یا کلسیک هستند.

۵) آب هائی که از جهت میزان مواد معدنی ضعیف محسوب می شوند و بی تفاوت نامیده شده و سرد، ولرم، یا گرم هستند.

۶) سرانجام آب های خاصی که آهن دار، منگنز دار، آرسنیک، مس دار، لیتیم دار، رادیواکتیو، گاز کربنیک دار، و آنهائیکه دارای ویژگی های خاصی هستند. (۳)

وجود چشمه های آب معدنی در هر کشور و هر منطقه ای، از جمله جاذبه های گردشگری پُر درآمد بشمار می رود.

کشورهای چون ایتالیا، فرانسه، یونان، ژاپن، آلمان و آمریکا که در استفاده از منابع آب معدنی خود دارای پیشینه طولانی هستن، همه ساله شمار بسیاری جهانگرد را به خود جذب کرده و از نظر گردشگری و اقتصادی این موضوع در کشورشان دارای اهمیت فراوانی است. در ایتالیا سالانه بیش از ۱۲۵۰۰۰۰ نفر که یک چهارم آنها خارجی هستند، از آب های معدنی گرم استفاده می کنند. در

آلمان، سالانه ۶۵۰۰۰۰ نفر و در روسیه ۶۰۰۰۰۰ نفر دوره درمان با آب معدنی را در ایستگاه های آب معدنی می گذرانند. در کشور فرانسه بیش از ۶۰۰ پزشک متخصص آب های معدنی در بیش از ۱۰۰ ایستگاه آب معدنی که حدود یک دهم آن شهرت جهانی دارد و بیش از ۱۲۰۰ چشمه دار هستند، به راهنمایی بیماران اشتغال دارند. (۲)

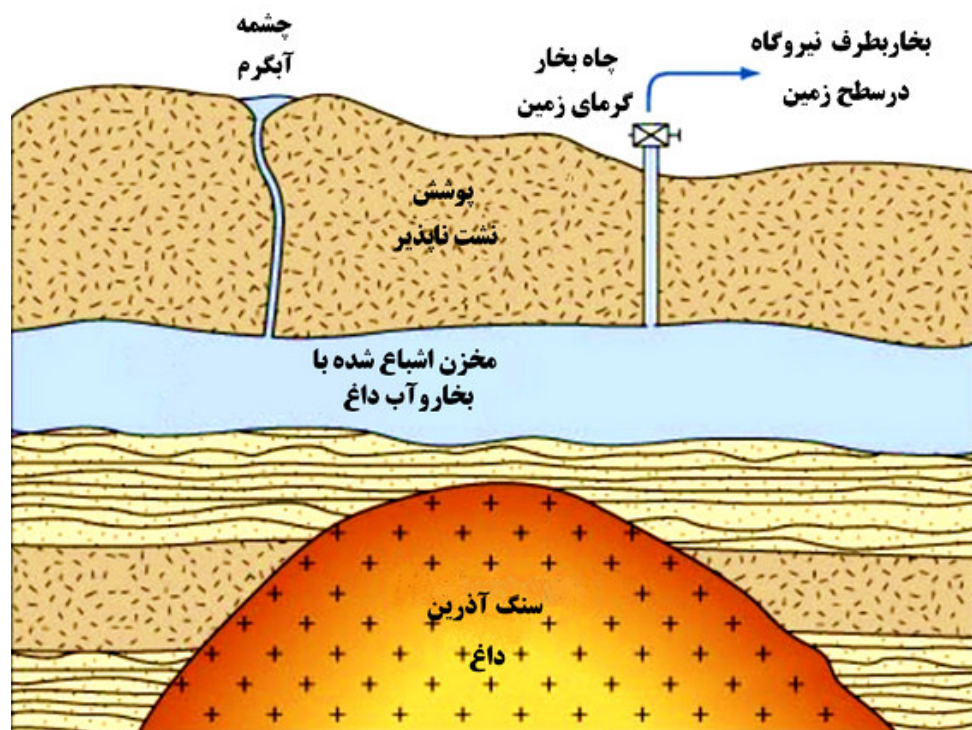

چشمه آبگرم چنادر آلاسکا که نخستین بار مورد استفاده جویندگان طلا بوده و امروزه یکی از مهمترین جاذبه های گردشگری بشمار می رود

در سال های اخیر استفاده صنعتی یادرواقع بهره برداری از انرژی گرمای زمینی نیز مورد توجه جدی قرار گرفته و امروزه در بسیاری از کشورهای صنعتی، گرمای زمین خود منبع مفید و مؤثر و در عین حال بسیار ارزان انرژی بشمار می رود.

برای دست یابی به اینگونه منابع انرژی، نخست لازم است آنها را شناسائی و محل دقیق شان را مشخص نمود. از اینرو برای برآورد و ارزیابی ویژگی های ذخائر گرمای زمینی، آب معدنی برآمده از چشمه های آبگرم را آنالیز نموده و با بدست آوردن ترکیب آنها دمای ذخائر مذکور را یافته و میزان

ونوع کاربری آن در صنعت راتعیین می کنند. افزون بر آنالیز آب چشمه، از تجزیه گازهای خروجی از آن نیز می توان جزئیات مربوط به دمای ذخائر را بدست آورد. امروزه بیش از ده ها ذخیره عظیم گرمای زمینی در مناطق گوناگون جهان با استفاده از روش های نامبرده در بالا شناسائی و دمای دقیق آنها مشخص شده اند که بین ۶۲ تا ۳۲۷ درجه سانتیگراد هستند. (۴)

چگونگی شکل گیری ذخائر
گرمای زمینی و بهره برداری
از آن در نیروگاه حرارتی

ولی به هر رو، امروزه کاربری گسترده چشمه های آب معدنی در جهت درمان برخی بیماری ها است. کاربرد آب های معدنی برای درمان در اشکال گوناگون شامل نوشیدن، حمام، دوش، شستشو، تزریق، گازو بخار، گل های درمانگر، و روش های جنبی انجام می گیرد. آب معدنی از جمله نخستین داروهای طبیعی در زندگی بشر است که کاربرد آن چند هزار سال قدمت دارد. کاربری علمی آب های معدنی پس از شناخت ترکیب و اثرات درمانی آن در طی دوسده گذشته تحقق یافته است. اثرات درمانی آب معدنی بر روی بدن و یا موضع های بخصوصی ثابت شده است که این اثرات در هنگام مصرف آب در سرچشمه آن چشمگیر تر است. ویژگی های درمانی

آب های معدنی فراوان و گوناگون است، مانند اثر بر روی دستگاه گوارش از راه افزایش تبادلات بافتی، اکسیداسیون واحیاء، اثر ضد سم، اثر ضد حساسیت، واثر کانی سازی در بدن، آنچنانکه در هر ایستگاه آب معدنی که دارای یک نوع آب است، اثرات گوناگونی از خود نشان می دهد. به عبارت دیگر هر نوع آب دارای نوع اثری مخصوص بر روی یک عضو است. آب های سولفات کلسیک ادرار آور، آب های سولفات سدیک و منیزین ملین، آب های بی کربناته سدیک مؤثر برای ایجاد تعادل، اسیدوبازی اعضاء، آب های کلروه سدیک قوی محرک قوا در اثر مصرف خارجی و نیز مؤثر در بیماری های زنانه، آب های سولفور سدیک رادیواکتیو و گرم مؤثر در بیماری های تنفسی و سرانجام آب های رادیواکتیو باعث فعالیت و ترمیم سلولی و بافتی، افزایش کلسیم سازی، ادرار آور، بازکننده رگ ها، آرام بخش و باکتری کش هستند. (۲)

بانوآوری هائی که در دوسده ۲۱ و ۲۰ در دانش شیمی بدست آمده است، ویژگی های فیزیکی و شیمیائی آب های معدنی با دقت بالائی تعیین شده است.

نخستین کسی که در سده هفدهم به صرافت این کاربر آمد، دانشمندی به نام لیبایوس آلمانی است که در واقع نخستین کسی نیز بوده که کتاب درسی شیمی با عنوان «کیمیاگری» را تألیف نموده است. لیبایوس روشی برای آنالیز آب های معدنی ارائه کرده که عبارتست از تبخیر آب و مقایسه وزن باقیمانده نمک با وزن آبی که بخار شده است. وی فکرمی کرد راه ساده و سریع برای اینکه دریابیم آبی معدنی است یا نه، این باشد که بفهمیم در بردارنده نمک های فلزی، قلیائی و نمک های خاکی هست یا نه. (۱۴)

منابع:

(۱) فرهنگ دهخدا

(۲) غفوری دکتر محمد رضا، شناخت آب معدنی و چشمه های معدنی ایران، ۱۳۶۶

(۳) Grand Larousse

(۴) Encyclopedia of Earth System Science, 1999

(۵) 1982, McGraw-Hill, Encyclopedia of Science & Technology

(۶) THE GERM SURVIVAL GUIDE, Kenneth A. Bock

(۷) محرابی، دکتر ولی الله، تاریخ مصور پزشکی ایران

(۸) ابن سینا، قانون، ترجمه عبدالرحمن شرفکندی

(۹) گرگانی (جرجانی)، اسمعیل، یادگار، دردانش پزشکی و داروسازی، دکتر مهدی محقق

(۱۰) عقیلی، علوی خراسانی، مجمع الجوامع (مخزن الادویه)، ۱۳۷۱

(۱۱) صیامی، مهندس محمد رضا، سرزمین چشمه های جوشان، ۱۳۶۴

(۱۲) Gould, Medical dictionary third edition

(۱۳) Encyclopedia of Environmental Microbiology, 2002

(۱۴) History of Science, Technology, and Philosophy, in 16th, 17th Century, 1999